

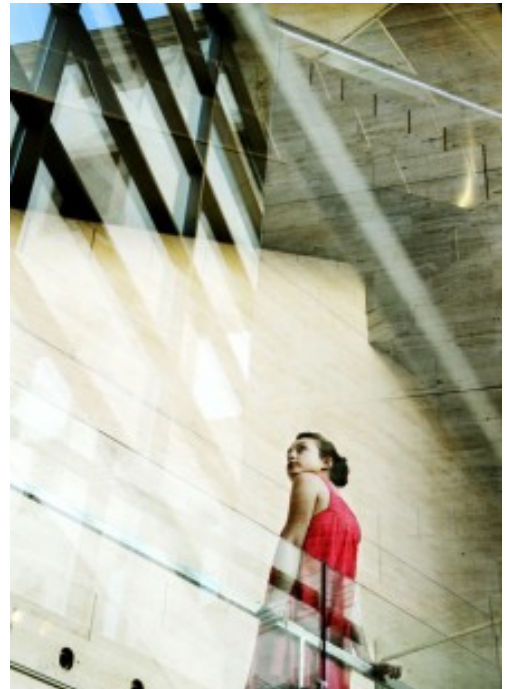
Russian Red

"M'agraden molt les versions"

No és difícil enamorar-se a primera vista. Només cal entrar a l se u M y s p a c e (www.myspace.com/russianready) i escoltar la seva veu suau i suggerent. I és que aquesta madrilenya de vint-i-dos anys ha convençut, amb un folk d'altíssima qualitat, a la crítica, al públic i al productor Fernando Vacas que ha editat el seu primer treball: I love your glasses (Eureka Records).

Albert Lladó.
albert@edicat.cat

Fotos: Ivan Giménez | Vídeo: Encursiva

Russian Red és el color d'un pintallavis. Per què aquest pseudònim?

És un nom que m'agradava molt i, com que era una cosa que utilitzava tots els dies, vaig pensar que formava part de mi.

Per a qui no sàpiga res de tu, com t'agradaria que et presentessin?

Sóc una cantant de Madrid que intenta fer música en anglès.

Crec que vas començar a compondre als 16 anys, per acompanyar un poema teu. Com és el teu procés de creació? Escrus primer o fas la música abans de res?

La veritat és que depèn. La majoria de cançons del disc sorgeixen perquè agafava la guitarra i m'anava sortint la música. Però ara és diferent. A vegades em ve primer la lletra.

Quan saps que una cançó està acabada? Hi ha algun moment precís?

La veritat és que mai estàs segur del tot. Hi ha cançons que no t'acaben d'agradar i, en tocar-les diverses vegades, les vas millorant. Vaig retocant...

Fins ara, necessitaves estar tancada a la teva habitació per compondre. Ara, amb tants concerts, pots crear nous temes?

Realment, ara, aprofito qualsevol idea de melodia que em ve al cap.

De totes les entrevistes que he anat llegint, la paraula que més repeteixes per definir-te és "dispersa". Què vols dir?

(Riu) Doncs que, en general, em costa molt centrar-me en les coses... Però quan ho aconsegueixo, ho gaudeixo molt.

Defineix el teu primer disc, I love your glasses.

És una primera etapa com a compositora i com a cantant. Estàs molt influenciat pel background del productor, Fernando Vacas, que és molt diferent al meu.

S'ha dit que els disc és molt diferent als directes. Estàs d'acord?

Sí! Totalment! És un altre "rollo".

De fet, els concerts es poden gaudir en diversos formats: des de cantar sola, en duo amb Manu Cabezalí (de Havalina) o, a més, amb trio amb Charlie Nautista (de Cristina Rosenvinge). T'agrada la idea de tenir una banda fixa?

Més que tenir una banda fixa, m'agrada la idea de poder anar canviant. La banda són gent que en sap molt, i que ens entenem molt bé, però m'encanta la llibertat de provar altres coses quan em venen de gust.

Totes les teves cançons són en anglès. Dius que ets una enamorada de l'idioma. No podrem escolar-te en castellà?

M'encanta l'anglès! Al principi, no escrivia en castellà per, d'alguna manera, amagar allò que sentia. Em feia una mica de pudor. A més - i sempre ho dic - em sembla molt difícil. Admiro la gent que ho fa. Has de ser molt bo. Encara no em sento preparada, però algun dia potser sí que m'hi atreveixo.

Digues algú amb qui t'agradaria tocar i per qui canviaries d'idioma.

No fa molt vaig poder fer de telonera de Jorge Drexler i, sens dubte, és un cantant que m'agrada. I també m'agrada molt el que fa Julieta Venegas.

Només fa dos anys que vas pujar per primer cop a un escenari. Com has viscut aquesta fama tan ràpida?

No ha anat tan ràpid com sembla. Potser l'última època tot ha anat més de pressa, però en general he anat tocant, fent el disc, i després ha arribat la promoció. Però pas a pas. No tinc la sensació que hagi passat de cop.

Recordes el primer cop que al carrer, en comptes de dir-te Lourdes, et van dir Russian Red?

Sí! Me'n recordo perfectament. Anava per Madrid, fa un any. Una noia va dir: "Mira, és Russian Red". La veritat és que em va fer molta il·lusió.

I com portes això de la promoció? És cansat?

A mi em sembla divertit. És una falta de rutina total.

Havies estudiat cant i ho vas deixar. La teva formació artística és purament autodidacta?

Pensava que no aprenia molt a les classes, però després m'he adonat que, quan provo altres registres, aquestes bases m'han servit per després treballar-ho pel meu compte.

Sens dubte, el teu cas és un exemple de com funciona el boca a boca o - el que és el mateix avui en dia - la força de MySpace y Youtube. Com veus el futur de la música a la xarxa?

És una via alternativa per conèixer més música, per adquirir-la d'una altra manera. És una gran oportunitat.

En un pis d'un amic comú coneixes a Fernando Vacas que, més tard, et publicaria a Eureka Records. Algú que escriu les seves lletres, compon les seves cançons i, fins i tot, s'ha fet conegut a través d'un portal propi, com porta això que el productor opini de la musicalitat dels temes?

Em vaig posar a les seves mans. Era el meu primer disc i no m'importava en absolut. És un primer pas del qual em sento molt contenta.

Quan va començar la voràgine, estaves acabant Traducció i Interpretació. Com portes els estudis?

Em queda l'últim quadrimestre. No m'he pogut presentar a cap examen amb tots els concerts que m'han sortit. Com em queda poc, i no tinc pressa per acabar, prefereixo gaudir d'aquest moment que estic vivint.

Sembla que la jove fotògrafa Laura Encursiva ha sapigut capturar bé la teva personalitat com a artista.

Bé, no sé si reflecteix bé la meva personalitat, però coneixia el seu treball per la xarxa i, quan vaig treure el disc, vaig demanar si us plau si ella em podia fer les fotos. M'encanten les coses que fa.

Un dels teus divertiments és fer versions. ("Girls just want to have fun" de Cindy Lauper o "Crying" de Roy Orbison). Tens pensat fer-ne un disc?

Tant de bo! M'agraden molt les versions i m'ho passo molt bé recuperant temes.

La crítica no ha deixat d'afalagar-te. Et sents reflectida amb les coses que la premsa diu de tu? Dóna vertigen?

Em sento molt agraïda però, a vegades, es valora molt una cosa i es deixen de banda treballs que també són igual de bons i, no saps ben bé perquè, no desperten tant d'interès... Sí que fa una mica de por.

Entre tants concerts, pots compondre? Podem esperar un nou treball aviat?

Ara, al directe, ja estem tocant moltes cançons noves. No és com abans. Van sorgint temes constantment i espero que sí.

[Veure la Revista en PDF]